

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 2	18 januar	1946
	Innhold.	Side
Regler for bruk av sprengstoff		11
Res. om bevilling for å kunne utføre visse rørleggerarbeider i Sandnes		24
Forskrifter til gjennomføring av prov. anordn. om regulering av befraktning forhold i krig-tid		25
Skr. om gjennomføring av husleieloven i Sel		25
» om feieregulativ for Våler, Østfold fylke		26
» om reguleringer m. v. i Kristiansund		26
» om utvidelse av Gråtenmoen og Tollnes bygningsdistrikter		28
» om avviklingen av okkupasjonslovgivning		28
» om regulering av og byggevedtekter for et område sørvest for Blakstads gate i Fredrikstad		30
» om at bygning-loven skal gjelde for et område av Støren		30
Res. om forskrifter for bruk av motordrevne snurpenotbåter		31
» om lovbeskyttelse for omsetning av levende sei i Nordland fylke		31
» om forbud mot å bruke sei under 35 cm. til annet enn menneskeføde		31
» om regler for lysing etter sild		32
» om avgift ved tilvirkning av knott og trekull m. v.		32

Regler for bruk av sprengstoff.

(Fastsatt av Sosialdepartementet med heimel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 9 og kongelig resolusjon av 22 desember 1939.)

1945
4 desbr.

§ 1. Anskaffelse, oppbevaring og utlevering av sprengstoff. Anskaffelse.

1. Det må ikke brukes andre sprengstofftyper enn dem som er godkjent av Sprengstoffinspeksjonen.

2. Beholdningen av sprengstoff skal oppbevares i særskilt, låst rom hvis beliggenhet og innredning skal være i samsvar med de spesielle bestemmelser som gjelder til hver tid. (Mkn. 1.) Lageret skal på iøynefallende sted være tydelig og varig merket: FARLIG. SPRENGSTOFF.

Oppbevaring i lagerbod.

Nøkler til låser skal oppbevares på et sikkert sted så uvedkommende ikke kan komme til dem.

Fenghetter (elektriske tennere) skal oppbevares skilt fra

4 desbr. sprengstoff, dvs. slik at sprengstoffet ikke vil bli tatt med i en eventuell fenghetteeksplosjon.

Karbid må ikke oppbevares sammen med sprengstoff eller fenghetter.

Åpning av
spr.stoff-
kasser.

3. Kasser med sprengstoff og fenghetter skal åpnes varsomt med brekkjern eller lignende redskap som er skikket til det. Grovere redskap, som spett, må ikke brukes. Hvis lokket er festet med skruer, skal disse tas ut med skrutrekker.

Ammuni-
sjonskasser.

4. Det sprengstoff som utleveres fra lageret til et arbeidslag skal oppbevares i en særskilt kasse (ammunisjonskasse). Denne skal være solid utført. Hvor innbrott kan fryktes, bør den være av jern, eller av tre som utvendig er beslått med jernplate. Kassa skal være forsynt med solid lås (dirkfri) og den skal tydelig og varig være merket: FARLIG. SPRENGSTOFF. Den skal anbringes på et tørt sted i trygg avstand fra bebyggelse, veg, jernbane eller arbeidsplass og således at den er sikret mot steinsprut.

Arbeidsgiveren er ansvarlig for at det på arbeidsplassene er det nødvendige antall ammunisjonskasser før sprengingsarbeid blir satt i gang.

Vedkommende skytebas er ansvarlig for at ammunisjonskasse er trygt plasert og til hver tid i forsvarlig stand. Skytebasen er også ansvarlig for oppbevaring av nøklene til kassa. Hvis to eller flere skytebaser nytter samme ammunisjonskasse skal hver ha 1 sett nøkler.

Ammunisjonskasse skal utafor arbeidstida være låst. Hvis uvedkommende kan komme til innholdet av kassa i arbeidstida skal kassa også da være låst. Kassa bør i beferdet strøk være lenket til grunnen (f. eks. til en solid trestamme, til bolt i fjell eller lignende). I beferdet strøk skal kassa om mulig tømmes ved slutten av arbeidstida og sprengstoffet føres tilbake til lageret eller annen trygg plass. I beferdet strøk er det ikke tillatt å ha sprengstoff i kassa i tida fra arbeidets slutt for helgedag eller fridag til arbeidet igjen blir satt i gang etter helge- eller fridagen med mindre kassa er særlig trygget mot innbrott.

Fenghetter må ikke oppbevares i ammunisjonskasse med mindre de er anbrakt i spesielt fenghetterom (leddikk). Dette rom skal være innreidd slik at sprengstoffet ikke eksploderer om fenghettene skulle eksplodere. (Mkn. 2.) Det skal oppbevares bare én ask fenghetter i kassa.

Karbid, verktøy, tennapparat og andre uvedkommende ting må ikke oppbevares i ammunisjonskasse. Luntetang og kniv kan oppbevares i kassa.

5. Sprengstoff, fenghetter eller lunte må bare utleveres av der- 4 desbr.
til ansatte eller betrodde personer og bare til den som forestår
sprengingsarbeidet (se § 4, 1 og § 5, 1). Utleveringa bør skje til Utlevering.
bestemte tider og det skal føres oppgave over utlevert og innlevert
sprengstoff, fenghetter m. v. og over dem som har fått det utlevert.
Det utleverte kvantum må i beferdet strøk så vidt mulig ikke over-
stige dagens behov.

Utlevert sprengstoff, fenghetter og lunte må bare nyttes i det
øyemed som det er utlevert til og det må ikke overlates noe til uved-
kommende.

6. Transport av sprengstoff til og på arbeidsplass skal i større Transport til
mengder foregå i originalkasser. Mindre mengder skal transporteres arbeids-
i skreppe eller sekk av lær, seilduk eller liknende eller i trekasse. plass
Fenghetter og elektriske tennere må ikke legges sammen med spreng- m. v.
stoffet, men skal transporteres i særskilt beholder. Lunter med på-
satte fenghetter bør være sammenbuntet. Elektriske tennere bør også
være sammenbuntet og de blanke ender av ledningstrådene omviklet
med papir eller på annen måte beskyttet mot å komme i kontakt
med strømførende ledninger.

Sprengstoff og fenghetter må ikke bæres i lommene og må ikke
tas med til beboelseshus, hvileskur, smie, verksted eller liknende
rom.

7. Udekket lys på steder hvor sprengstoff eller fenghetter trans- Udekket lys.
porteres eller håndteres må brukes med den største forsiktighet. Royking.
Udekket lys eller annen åpen varme er forbudt i rom hvor sprengstoff
eller fenghetter oppbevares. Tobakksrøyking er like ens forbudt hvor
sprengstoff eller fenghetter oppbevares, transporteres eller håndteres.
(Mkn. 3.)

8. Det er forbudt å nyte alkohol like før eller under arbeid Bruk av
med sprengstoff eller fenghetter. alkohol.

§ 2. *Sprengstofftyper.* Sprengstoff for sivilt bruk er delt i 2 fare-
klasser, nemlig dynamittklassen og ammonsalpeterssprengstoff —
(sikkerhetssprengstoff-)klassen.

1. Til dynamittklassen hører de forskjellige sprengstoffer som Dynamitt-
har «dynamitt» i sitt navn, f. eks. ekstragummidynamitt (den almin- klassen.
nelige dynamitt), landbruksdynamitt, grøftedynamitt m. fl. samt
sprenggummi og andre lignende nitroglyserinholdige sprengstoffer.
Til samme klasse hører også glykolit og minit.

Alle disse sprengstoffer har nitroglyserin (ev. nitroglykol) som
hovedbestanddel. Patronpapiret har påskrift i rau farge og kassene
er merket FARLIG. SPRENGSTOFF samt EKSPLOSIV, det siste
med rau farge.

1946

1945

4 desbr.

Sikkerhets-
sprengstoff-
klassen.

Minerkrutt.

Andre
sprengstoff-
typer.

Frossent
sprengstoff.

2. Til sikkerhetsprengstoffene hører bl. a. geomit, lynit og sikrit. Disse har ammonsalpeter som hovedbestanddel. De fleste inneholder dessuten nitroglyserin (ev. nitroglykol), men alltid mindre enn 10 %. Patronpapiret har påskrift i blå farge og sprengstoff som skal brukes ved kolutvinning svart farge. Kassene er merket AMM. NITR. SPR.-STOFF og EKSPLOSIV, det siste med svart farge.

3. Minerkrutt stilles, hva faregrad angår, i klasse med dynamitt. Kassene er merket MINERKRUTT og EKSPLOSIV.

4. Sprengstoff som ikke er offentlig godkjent som sikkerhets-sprengstoff betraktes, hva faregrad angår, som dynamitt.

§ 3. *Frossent sprengstoff.* De eldre typer av nitroglyserinholdige sprengstoffer fryser ved omtrent 8 varmegrader mens de såkalte «frostfri» har betydelig lågere frysepunkt.

Frossent nitroglyserinholdig sprengstoff er farligere å behandle enn opptint og må derfor omgås med den største forsiktighet, spesielt i overgangen mellom frossen og opptint tilstand. En må aldri brekke i stykker eller på annen måte dele en frossen patron. Slikt sprengstoff er også vanskelig å få til å eksplodere fullstendig og det kan bli sprengstoffrester og giftige gasser.

Bruk av frossent nitroglyserinholdig sprengstoff er forbudt. Frossent nitroglyserinholdig sikkerhetssprengstoff kan dog av vedkommende tilsynsmyndighet (bergmester) tillates brukt under spesielle forhold (f. eks. som store kammerladninger) og på samtidig fastsatte vilkår.

§ 4. *Opptining av frossent sprengstoff.* Hvis opptining av frossent sprengstoff er nødvendig skal følgende iakttas:

Opptining.

1. Opptininga skal foregå under ledelse av vedkommende formann, de personer som er satt til det eller arbeidslagets skyttere i særskilte tinehus eller i dynamittvarmere som er innrettet til dette eller i nødsfall i et blikkspenn satt ned i en bøtte med varmt vann. Det er forbudt å foreta opptining på noen annen måte, f. eks. ved å dykke de frosne patroner i varmt vann eller legge dem i varm aske, på eller i omn eller ved åpen ild.

Personer under 18 år må ikke tine opp frossent sprengstoff.

2. Tinehuset skal være satt på et trygt sted og det skal være tydelig og varig merket FARLIG. SPRENGSTOFF og UVEDKOMMENDE FORBYS ADGANG.

Temperaturen i tinehuset skal aldri overstige 25° C. Den skal kontrolleres minst 1 gang hver dag med et pålitelig termometer.

Det skal ses etter at sprengstoffet, som skal legges på egne hyller, ikke kommer i umiddelbar nærhet av varmeelementer eller varme rørledninger. Tinehuset skal ha regulerbar ventilasjon. Elek-

trisk belysning skal være som fastsatt for eksplosjonsfarlige rom. 4 desbr.
Det bør ikke legges mer sprengstoff i tinehuset enn for det nærmeste behov og sprengstoffet må ikke bli liggende i oppvarmet tinehus lenger enn strengt nødvendig. Tinehuset må ikke nyttes som hvilestue eller som reparasjonsrom eller som opplagsted for karbid, verktøy eller andre uvedkommende ting. Fenghetter må ikke oppbevares i tinehuset. Det må ikke utføres annet arbeid i huset enn innlegging og uttaking av sprengstoff.

3. Før sprengstoffet blir lagt i dynamittvarmer skal den som forestår opptininga, forvise seg om at vannet ikke trenger inn i det rom som er bestemt for sprengstoffet. Blir det brukt alminnelig spann, skal det undersøkes om dette er tett. Dynamittvarmer.

4. Det vann som skal brukes bør være godt varmt, men dog ikke varmere enn at en kan holde handa i det. Det skal fylles i før sprengstoffet blir lagt i varmeren. Tinevannet.

5. Sprengstoffet skal ligge i tinehuset eller varmeren så lenge at en har sikkerhet for at de enkelte patroner er helt opptint. En patron som er mjuk på overflaten, kan være frossen innvendig. Tinetida.

6. Etter hver opptining i varmer av nitroglyserinholdig (nitroglykolholdig) sprengstoff skal rommet gjøres reint og tørkes. Det pussegarn eller liknende som blir brukt til dette, skal brennes opp med forsiktighet. Hvis blikkspann har vært brukt og dette skal nyttes til andre formål, må reingjøringa foretas særlig omhyggelig da nitroglyserinholdig (nitroglykolholdig) sprengstoff er giftig. Reingjøring av dynamittvarmer.

§ 5. *Laing og skyting.* 1. Laing og skyting må bare utføres av øvde skyttere eller under direkte tilsyn av slike eller av personer over 18 år som er spesielt opplært til det og godkjent av den ansvarshavende. En skal aldri være helt aleine under sprengingsarbeid. Krav til den som utfører sprengingsarbeid.

På hver arbeidsplass skal det i alminnelighet være en bestemt person (formann, skytebas etc.) som er ansvarlig for at utlevert sprengstoff, fenghetter og lunte oppbevares og nyttes forsvarlig og etter gjeldende regler (se § 9). Denne person er også ansvarlig for at sprengingsarbeid ikke blir satt i gang før det nødvendige utstyr er til stede på arbeidsplassen (lastokker av tre, arrangement for vannkjøling av gryte, dekningsmateriale m. v.).

2. Ved utlevering av lunte av nytt parti skal en med ur kontrollere brennetida på 50 cm lange prøvestykker (minst to prøvestykker), for at luntelengda deretter kan bli fastsatt for de enkelte skott. Kontroll av brennetida for lunter og fastsettning av luntelengda m. v.

Lunta skal være så lang at den, etter at tennpatronen er brakt på plass, raker minst 10 cm utafor åpningen av borholet. Det tiltales ikke å bruke kortere lunte enn 1 meter unntatt ved påleggsskyting (se § 5, 14) og ved brenning (se § 6).

4 desbr.

Når flere skott skal tennes samtidig, skal luntelengdene avpasses slik at skotta kan telles.

Lunta skal kappes tvers over med skarp kniv over treunderlag eller med luntetang. Enden på lunta, som skal være jamt kappet, stikker en varsomt og uten vring til bunns i fenghetta umiddelbart etter kappinga. Lunta må være rein for sand og liknende.

Fenghetter
på arbeids-
plassen.

3. Fenghettene skal alltid opbevares i asker med påsatt lokk og de må behandles med særlig forsiktighet da satsen er ømfintligere enn vanlig sprengstoff. Det må ikke krasses i dem og de må ikke utsettes for støt. Tremjøl i fenghetter tømmes ut ved forsiktig rysting med handa. Tremjøl må ikke blåses ut da satsen i så fall kan bli fuktig.

Fenghetter må ikke utsettes for fuktighet (direkte væte eller fuktig luft). Den minste tilgang av fuktighet kan gjøre dem helt ubrukelige og framkalle forsaging (se § 7). De såkalte blyazidhetter (aluminiumhetter) er mye mer motstandsdyktige mot fuktighet enn knallkvikksølvhettene (kobberhetter).

Skadde, f. eks. fuktige eller sammenklemte fenghetter må ikke brukes, men skal uskadeliggjøres.

Fenghetta skal, for at en skal få full nytte av ladningen, være av det nummer som er fastsatt for vedkommende sprengstoff av fabrikanten. En kraftig hette gir i det hele tatt bedre virkning. Hvis en bruker for svak fenghette, vil en kunne risikere at ikke hele ladningen eksploderer. Det vil også kunne utvikles giftige gasser under eksplosjonen eller ladningen kan komme i brann. Slik brann kan seinere gå over til eksplosjon. Ved store ladninger bør en bruke 2 fenghetter for å være sikker på tenning.

En fester fenghetta til lunta ved å klemme den fri kanten fast med luntetang. Enhver annen framgangsmåte er forbudt. For bruk i vass-sjuke hol eller under vann bør det smøres talg eller voks på den sammenklemte del av fenghetta, eller den bør overbindes med isolasjonsband for å hindre at vann trenger inn mellom fenghetta og lunta.

Istand-
gjøring av
tennammun-
isjon.

4. Innsetting av lunte i fenghette og innsetting av fenghette i tennpatron må ikke skje rett over sprengstoff- eller fenghettebeholdningen.

Laing med
spreng-
stoffet i
patronform.

5. Før den egentlige laing begynner, skal det undersøkes om borholet er reint slik at det er fri passasje for sprengstoffpatronene. Deretter pakkes disse inn i borholet enkeltvis, varsomt og uten støt. Ved lainga må det bare brukes lastokk av tre som må være rein for sand, steinstøv og liknende. Hvis lastokken har doppsko skal denne være av kopper, blaut messing eller aluminium. Hvis lastokken er forsynt med pigg skal denne også være av kopper eller av blaut messing.

Det må ikke brukes større ladning enn den som for tilfellet anses 4 desbr. for å være nødvendig og forsvarlig.

Tennpatronen skal settes laust i borholet uten å pakkes. I kulde bør den oversmøres med gris eller liknende.

Hvis forladning nyttes, bør denne bestå av leire, bormjøl eller finkornet sand uten gruskorn med skarpe kanter. Også vann kan brukes som forladning. Avstanden til ladningen skal måles før forladningen blir anbrakt (§ 7, 2).

6. Laing ved hjelp av komprimert luft er bare tillatt på den måte som er godkjent av Sprengstoffsinspeksjonen. Sprengstoffet skal i så fall være et sikkerhetsprengstoff og dette skal være spesielt godkjent for denne bruksmåte.

Laing ved
hjelp av
komprimert
luft.

7. Hvis krutt nyttes må ladningen bare sammentrykkes lett. Det er ikke tillatt å knuse kruttkorna. Forladningen pakkes ved hjelp av slik lastokk som nevnt under punkt 5. Det må nøy iakttas at forladningen ikke har partikler med skarpe, skjærende kanter.

Laing med
krutt.

Kruttspill ved borholet skal straks fjernes eller uskadeliggjøres ved å dynkes med vann.

8. Den som foretar laing, skal mest mulig unngå å stå rett fram- for borholet eller bøydd over det.

Tiloversblitt
sprengstoff.

Når lainga er ferdig, skal alt som er igjen av sprengstoff, fenghetter og lunte straks samles og legges i ammunisjonskassene før minene blir tent.

Av omsyn til det som er sagt i § 3 om nitroglyserinholdig sprengstoff i frossen tilstand skal tenning foregå snarest mulig etter laing.

9. Lunta må ikke tennes før tennpatronen er brakt på plass (angående grytebrenning se § 6, 2). Den som tenner, må forvisse seg om at kruttkjerna har fattet ild, ikke bare omspinninga.

Tenning.
Stenging.

Hvor tilhøva krever det, må minen før tenning være forsvarlig dekket med faskiner, jerntrådmatter, skytelemmer eller annet formålstjenlig stengemateriale og dette bør være låst med solid kjetting. Dette skal en spesielt iakttå når det skytes i sleppet fjell og en kan frykte utkast mot omgivelsene.

10. Skyting skal i størst mulig utstrekning foregå til bestemte tider. Alle borhol som er ladd samtidig på en og samme arbeidsplass (f. eks. i gruve eller tunnel) skal avfyres samtidig. Det må sørges for at én mann ikke får for mange lunter å tenne. Hvis flere skal tenne, må de på forhånd ha rede på hvilke lunter hver av dem skal tenne.

Varsling av
skott.
Skyting.

Før tenning skjer, skal skytebasen varsle særskilt alle personer som måtte befinne seg på utsatt område, og som en må forutsette ikke kan høre varselropa eller signalene. I god tid før tenning skal en sende ut vakt i alle retninger som folk kan tenkes å nærme seg

4 desbr. arbeidsteden fra. (Vaktpost på offentlig eller annen sterkt beferdet veg skal ha rautt flagg.) Derpå skal en tre ganger rope: VARSKU HER. Når alle, som ikke er direkte sysselsatt med fyringa, er kommet i dekning roper en: FYR HER, hvorefter lunta tennes.

Etter at samtlige miner er eksplodert (kontrolleres ved å telle skotta og iakta røykskyene) roper en: KOM IGJEN. Dette varsel skal gis av den samme som har gitt varsel om tenning. Det må ikke gis før all fare på grunn av ufullstendig eksploderte eller ikke eksploderte skott eller skadelige gasser, anses utelukket.

Varsling ved rop bør, hvor tilhøva krever det eller gjør det ønskelig, suppleres eller erstattes med avtalte flagg (raue) eller lyd-signaler (støt fra dampfløyte eller liknende).

I gruver, tunneler og liknende lukkede arbeidsplasser må ingen gå inn i arbeidsrommet etter fyringa før røyken er gått vekk så pass at en kan se om noe henger laust, og all fare for kvelning eller forgiftning anses for å være utelukket. Hvis det tross all forsiktighet skulle hende at noen forgiftes av eksplosjonsgassene, skal vedkommende snarest mulig føres ut i frisk luft. Samtidig skal det snarest mulig innhentes forholdsordre fra læge.

Etter skott skal alt overhengende laust fjell, som kan vær farlig, så snart som mulig brytes ned. Er tilhøva særlig vanskelige, skal dette arbeid ledes av vedkommende formann eller den som forestår sprengingsarbeidet.

Gjenstående
skott ved
skiftbytte.

11. Hvis det står igjen skott ved skiftbyttet, skal dette meldes til formannen for neste arbeidslag (i gruver også til stigeren). Med mindre spesielle forhold skulle være til hinder, skal det samtidig gis opplysning om den plass, retning og dybde som borholet har og om hvor stor ladningen er.

Elektrisk
tenning.

12. Ved elektrisk tenning skal det nøye iakttas at tennapparatet er tilstrekkelig sterkt for det antall skott som skal fyres samtidig. Det skal ses etter at isolasjonen på hovedledningen er hel.

Kontroll av de elektriske fenghetter (elektriske tennere) og hovedledningen må bare foretas med galvanometer som er bestemt til det.

Når en fenghetten blir kontrollert, skal den være plassert i et stykke sterkt jernrør, i en kasse med tjukke bord eller liknende. Det kan nemlig hende at kontrollstrømmen kan framkalle tenning som følge av kortslutning i galvanometret.

Når ledningsnettets med innkoplede fenghetter prøves med galvanometer må alle tilstedeværende være i dekning som for skyting foreskrevet. Hovedledningen må ikke tilkoples tennapparatet eller annen strømkilde før etter at hele nettet er sammenkoplet og alle tilstedeværende er kommet i dekning.

13. Reglene ovafor gjelder også for sprengingsarbeid i jord, leire, grus etc. når reglene etter sin art kan nyttes ved disse arbeid.

Med sprengstoff av dynamittklassen må en likevel ikke la eller skyte mer enn ett skott om gangen. Hvis det brukes mer enn én patron, skal ladningen legges i hylse.

Skyting
i jord.

Sikkerhetsprengstoff kan brukes i jord uten hylse.

Krutt skal ved skyting i jord alltid være i hylse.

14. Påleggsskyting må ikke nyttes så nær hus at dette blir skadd av lufttrykket.

Pålegg-
skyting.

Når det anses ønskelig og forsvarlig kan det ved påleggsskyting brukes lunter på 50 cm. Kortere lunter er ikke tillatt. Luntelengda må for øvrig fastsettes etter tilhøva på stedet og under omsyn til hvor mange lunter én mann skal tenne.

§ 6. *Brenning.* Ved brenning av borholet for å få plass til større ladning må det vises den største forsiktighet da det under dette ofte hender ulykker. Særlig må det iakttas:

1. Ved innsetting av tennpatronen bør lastokk ikke brukes med mindre borholet er slik at dette er nødvendig.

Innføring av
tennpatron
for brenning.

2. Når det anses ønskelig og forsvarlig kan det ved gryteladninger under 1 kg brukes en lunte som er kortere enn borholet. Den må dog aldri være kortere enn 50 cm.

Lunte-
lengde ved
brenning.

3. Etter at brenning er foretatt, er det forbudt å bore i holet, da det kan ligge sprengstoff igjen i gryta.

Sprengstoff-
rester
i gryta.

4. Etter hver brenning skal det nøye iakttas at gryta er vel avkjølt før nytt sprengstoff blir ført inn. Til avkjøling skal det, så sant det er rimelig høve til det, brukes vann. I hol som er rettet oppover og i liggere bør vannet pumpes inn, f. eks. ved hjelp av pressluft, en handpumpe (assuransesprøyte eller liknende). Herunder bør en nytte et rør som rekker tilbunns i holet. I hol som er rettet nedover, kan vannet heldes inn ved hjelp av en trakt.

Avkjøling
av gryta.

Hvis vann ikke kan brukes, f. eks. som følge av kulde eller hvis vann ikke kan skaffes, kan det kjøles med pressluft med mindre dette skulle være uttrykkelig forbudt av bergmesteren (i gruver med lett oksyderbar kis o. liknende). Kjøling med pressluft tar dog betydelig lengre tid enn kjøling med vann og er heller ikke i andre henseender så effektiv som vannkjøling. Hvis hverken vann eller pressluft kan brukes, må gryta kjøles av seg sjøl. Laing må i så fall ikke foretas før etter minst 1 times forløp. Tida skal kontrolleres med ur.

§ 7. *Forsaging.* Forsaging (ikke eksplodert ladning) skyldes som regel fuktige eller for svake fenghetter, dårlig fjell, dårlig eller skadd lunte, til dels også mangelfull optining av sprengstoffet.

4 desbr.

Ventetid
etter for-
sager.Avfyring av
forsager.Ny ladning
etter for-
sager.

1. Hvis et skott har forsaget (ladningen ikke eksplodert etter beregnet tid), må det ikke gås på før etter 30 minutter ved lunte-tenning og 10 minutter ved elektrisk tenning. Tida skal kontrolleres med ur. Hvis eksplosjon ikke er inntruffet innen den tid, skal det gis melding til vedkommende formann eller den person som leder skytinga. Denne har å ta de rådgerder som er nødvendige.

2. Ikke eksploderte ladninger må ikke bores opp eller krasses opp hverken med jernkrasser eller trepinne.

Hvis ladningen består av sprengstoff av dynamittklassen eller av sikkerhetsprengstoff og hvis det ikke er brukt forladning eller denne er under 15 cm, skal en forsøke å få ladningen til å eksplodere ved å anbringe og fyre en godt opptint dynamittpatron med kraftig hette (nr. 8) ovapå forladningen. Hvis forladningen er over 15 cm kan følgende framgangsmåte brukes under største forsiktighet: Ved hjelp av arrangement med vannspyling under trykk som er spesielt gjort til dette eller i mangel herav, med en trestokk og vann, skal en fjerne så mye av forladningen at det bare er igjen omkring 15 cm av den. Deretter forsøker en å få ladningen til å eksplodere ved hjelp av en tennpatron på forladningen som før nevnt.

For å kunne bruke disse framgangsmåter må avstanden til ladningen alltid måles før forladningen anbringes (se § 5, 5).

Hvis ladningen består av krutt og hvis en kan nytte pressluft, kan en forsøke å blåse ut forladningen hvorefter ny lunte anbringes. Hardt pakket leire er dog vanskelig å få fjernet på denne måten. Krutt som under blåsinga måtte følge med ut skal straks fjernes eller uskadeliggjøres ved å dynkes med vann. Hvis en ikke har pressluft, men arrangement med vannspyling under trykk, kan en forsøke å spyle borholet ut til bunns.

Elektrisk tennapparat skal være avkoplet mens en stiller i stand til ny fyring av en forsaget ladning.

3. Hvis en ikke får eksplosjon av den forsagete ladning på de måter som er nevnt under pkt. 2, må nytt hol settes og las i passe avstand fra den forsagete ladning. Det må herunder iakttas den største forsiktighet og det må ikke bores mot den gjenstående ladning. Ved fyring av den nye ladning vil en som regel få utkast av sprengstoff fra den forsagete ladning. Dette utkast må snarest mulig omhyggelig samles opp og leveres til vedkommende formann eller til den som leder arbeidet.

Opplasting av utsprengt fjell må under disse forhold foregå ytterst forsiktig, spesielt hvis sprengstoffet har omtrent samme farge som fjellet (malmen).

4. Det er ikke tillatt å trekke ut lunta av en forsaget feng- 4 desbr.
hette eller å trekke ut de elektriske ledninger av en elektrisk feng-
hette (tenner).

5. Det må aldri bores i gamle borhol og nye borhol må settes
slik at gamle borhol ikke treffes.

Steinfliser, som måtte ha satt seg fast i borholet under laing,
må ikke søkes fjernet ved bruk av bor eller annet redskap av stål
eller jern.

§ 8. *Tilintetgjøring av ubrukbart sprengstoff.* 1. Sprengstoff Midlertidig
som ikke er brukbart på grunn av fuktighet eller andre mangler, skal oppbevar-
oppbevares og transporteres som uskadd sprengstoff. Det samme ing av
gjelder fenghetter. ubrukbart
sprengstoff.

2. Hvis ubrukbart sprengstoff eller ubrukbare fenghetter skal Tilintet-
tilintetgjøres, må dette gjøres på et trygt sted og under kyndig ledelse gjøring av
(se mkn. 4). ubrukbart
sprengstoff.

§ 9. *Om reglene for bruk av sprengstoff.* 1. Arbeidsgiveren skal Utdeling av
sørge for at lederen av sprengingsarbeid (formann, skytebas etc.) reglene.
har et eksemplar av disse reglene og for at alle arbeidere som måtte
ønske det hver får et eksemplar av reglene.

2. Hvis reglene ikke blir nøye fulgt eller hvis sprengstoff og Melding
det som hører til, blir behandlet på uvøren måte, er enhver som er av over-
knyttet til arbeidsplassen og som blir kjent med dette, pliktig til å tredelse.
melde det til politiet.

§ 10. *Straffeføresegnen.* Brott på føresegnene ovafor straffes
etter lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 51 nr. 1, § 53 eller § 55,
første ledd, hvis brottet ikke kommer inn under strengere straffebud.

§ 11. *Ikrafttredelse.* Disse reglene trer i kraft 1 januar 1946. Ikraft-
«Regler og rettleiing i bruk av sprengstoff» fastsatt 7 september tredelse.
1940 faller samtidig bort.

Merknader.

Mkn. 1.

A. Se §§ 3 og 4 i lov av 3 mai 1871 (ildsfarlighetsloven).

B. Se litr. a, b og c i kongelig resolusjon av 3 desember 1926.

C. Sprengstoffbua bør legges fritt opp fra bakken så den ligger
tørt og luftig. Dekningsvoll mot bebyggelse eller vei etc. bør ha 1 m's
kronebredde og bør ha minst 1 m's avstand fra bua. Vollens høyde
bør være lik buas høyde til takskjeget. Lynavleder settes i tilfelle
på en stang i ca. 3 m avstand fra bua, altså ikke på denne. Særskilt
måtte den festes langt utover.

- 4 desbr. skur eller kasse for fengheter kan settes like utafor dekningsvullen. Det hele opplagsted gjerdes inn med et minst 2 m høyt solid gjerde med port som en kan låse.

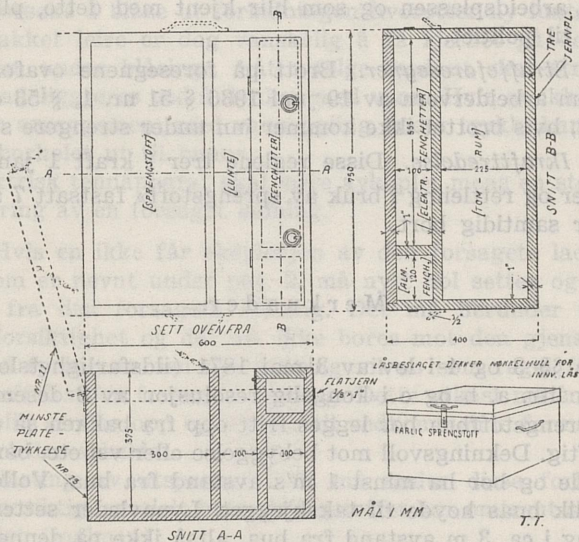
Mkn. 2.

En alminnelig brukt ammunisjonskasse er vist på hosstående figur. Den blir særlig brukt under sprengingsarbeid i beferdet strøk og er gjerne lenket til grunnen. Kassa er laget av sammensveisete, minst 2 mm tjukke, jernplater med treforing og overgripende lokk. I fenghettedikken er et rom for 1 ask fengheter og ett rom for 100 elektriske tennere. Fenghettedikk og sprengstoffrom er skilt ved et lunterom.

Mkn. 3.

Da karbid ofte nyttes i samband med sprengingsarbeid under dagen (til karbidlampene) gjør en merksam på at selv dekket lys (lampe eller lykt) ikke må bringes i nærheten av et åpent eller utett kar med karbid. Luftfuktigheten er nemlig tilstrekkelig til å utvikle asetylen av karbiden.

AMMUNISJONSKASSE MODELL 36

Mkn. 4.

Sprengstoff av dynamittklassen kan tilintetgjøres ved å senkes i sjøen på djupt vann, langt fra land og utafor hamneområde, ankerplasser, skipslei og lignende beferdet sted, likevel ikke i innsjø, kanal eller elv. Slikt sprengstoff kan også brennes opp. Papiret fjernes først fra patronene eller i hvert fall fra patronendene hvoretter en legger patronene i rekke etter hverandre, patron støtende til patron. Det må ikke være mer enn 5 kg i rekka. Deretter tennes med lunte uten fenghette. Patronrekka bør legges i vindretningen og påtenninga bør skje fra lesida slik at vinden driver flammen bort fra sprengstoffet. Ingen må oppholde seg nærmere den brennende sprengstoffrekka enn 100 m.

Sikkerhetsprengstoff (ammonsalpetersprengstoff) kan tilintetgjøres ved å senkes i sjøen slik som sagt for dynamitt. Ved oppbrenning legger en sprengstoffet på et underlag av tørr ved som blir overhelt med petroleum (ikke bensin) hvoretter veden tennes. En begynner med ca. 1 kg. Mengda kan aukes til høgst 25 kg om gangen (en originalkasse med lokket tatt av). Ingen må oppholde seg nærmere bålet enn 50 m. Hvis sprengstoffet er svært fuktig kan det hende at en ikke får det til å brenne med mindre det først er blitt dynket med petroleum (ikke bensin). Dette må i så fall gjøres forsiktig etter at en har forvissnet seg om at det ikke fins ild eller glør etter forutgående forsøk.

Minerkrutt, som ikke kan brukes, tilintetgjør en best ved å senke det i sjøen. Kruttet må ikke legges i innsjø, kanal eller elv med mindre en er sikker på at den forurensning som dette forårsaker ikke vil føre med seg noen skade. Hvis en ikke kan senke kruttet i vann, kan det legges i små porsjoner i en balje med vann. Etter en tids omrøring helles innholdet ut på marken, dog ikke alt på samme sted.

Fenghetter tilintetgjør en best ved eksplosjon. En setter dem side om side i en eske, slik som i originalpakningen, hvoretter en stikker en kraftig fenghette (nr. 8) med lunte ned i esken midt blant fenghettene. Deretter tennes lunta. Hvis en herunder bruker fyrstikk, må en sørge for at gnister fra fyrstikksatsen ikke kan falle i fenghettene. Esken med fenghetter må være satt i en grop eller dekket på annen måte i forhold til omgivelsene. Høgst 100 fenghetter må bringes til eksplosjon samtidig. Luntelengda må være minst 1 m. Ingen må være nærmere enn 30 m. En må nøye undersøke om alle fenghetter er eksplodert ved å se etter på bakken omkring eksplodestedet.

Fenghetter kan også tilintetgjøres ved å la en hette om gangen eksplodere i et bål. Herunder må en stå dekket, da splinter fra fenghetta kan kastes langt utover.

4 desbr. Mkn. 5.

Regler for transport av sprengstoff m. v. er fastsatt ved kongelig resolusjon av 26 oktober 1934 og spesialregler for transport av sprengstoff m. v. på automobil er fastsatt ved kongelig resolusjon av 27 august 1925. Disse føresegnene er samlet i et lite hefte som er å få kjøpt i bokhandelen.

Mkn. 6.

Regler for kjøp av sprengstoff m. v. er fastsatt ved lov av 28 juni 1927, kongelig resolusjon av 24 februar 1928 og regler av 3 mars 1928. Alle disse føresegnene er samlet i et hefte, som er å få kjøpt i bokhandelen («Bestemmelser om innførsel, utførsel og salg av våpen og ammunisjon samt deler derav», 1928).

21 desbr.

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 39, 3 ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger som tilhører Sandnes kommunes vann- og kloakkvesen, må innen Sandnes kommune ikke utføres av andre enn dem som får Sandnes formannskaps bevilling til det.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens § 332.

For bevillingens meddelelse, varighet og opphør fastsettes følgende bestemmelser:

For å få bevilling (autorisasjon) som rørlegger kreves:

- a. At søkeren har håndverksbrev som rørlegger.
- b. At han har fast verksted og tilstrekkelig arbeidshjelp, så han straks på tilkallelse kan yte huseiere bistand i tilfelle av ledningsbrudd, frost eller andre skader på ledninger m. v.
- c. At han ved sin underskrift forplikter seg til i alle deler å holde seg etterrettelig den til enhver tid gjeldende instruks for rørleggere.

Bevillingen meddeles bare inntil videre.

De autoriserte rørleggere står under kontroll av byingeniøren i Sandnes.

Bevillingen kan tilbakekalles endelig eller for bestemt tid:

1. Når vedkommende rørlegger ikke lenger tilfredsstiller de under post a, b og c fastsatte vilkår for å få bevilling.
2. Når han gjør seg skyldig i mislig forhold, eller for øvrig gir grunn til berettiget klage.

Forskrifter til gjennomføring av provisorisk anordning av 5 september 1939 om regulering av befraktningsforhold i krigstid; jfr. provisorisk anordning av 21 desember 1945.

(Fastsatt av Handelsdepartementet i medfør av provisorisk anordning av 5 september 1939 §§ 2 og 11; jfr. provisorisk anordning av 21 desember 1945.)

§ 1. Avtale om bortfrakting eller bortleie av norsk skip av registreringspliktig størrelse for bestemt eller ubestemt tidsrom kan ikke sluttes eller fornyes uten at samtykke fra Norges rederforbund er innhentet på forhånd.

Det samme gjelder slutning eller fornyelse av avtale om bortfrakting for reise unntatt for reise mellom norske havner.

§ 2. Søknad om samtykke nevnt under § 1 skal inneholde opplysning om skipets navn og posisjon, til hvem, fra hvilket tidspunkt, for hvilken tid eller reise, for hvilken last — mengde og art — og til hvilken fraktsats skipet aktes bortfraktet, samt i hvilken valuta frakten skal betales.

§ 3. Norges rederforbund kan treffe nærmere bestemmelser om oppgaveplikt.

§ 4. Norges rederforbund må under utøvelsen av den myndighet det er tillagt etter disse forskrifter, rette seg etter de bestemmelser som måtte bli truffet av Handelsdepartementet.

§ 5. Forbudet mot slutning av fraktavtale gjelder ikke for slutninger til Skipsfartsdirektoratet eller andre norske statsinstitusjoner eller til Norsk skipsfartsstyre og disses avslutning av fraktavtaler.

§ 6. Forsyningsdepartementets beslutninger av 19 januar og 18 juni 1940 oppheves.

§ 7. Overtredelse av forskriftene medfører straffansvar; jfr. provisorisk anordning av 5 september 1939 § 12 og provisorisk anordning av 21 desember 1945.

§ 8. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av Sel herredsstyre, Opland fylke, 19 september, 27 oktober og 18 desember 1945 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Sel; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37, 38 og 39, første ledd og annet ledd, første punktum og siste ledd, i husleieloven skal gjelde i Sel.

5 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 19 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 godkjenner en vedtak av Våler herredstyre, Østfold fylke, i møte 17 november 1945 om en fast årslønn for feieren på kr. 500 pr. år.

Videre godkjenner en vedtak samme dag om følgende feieregulativ:

Piper i 1 og 1½ etasjes hus	kr. 1,50
» » 2 »	1,75
» » 3 »	2

Hvis det er ildsted i kjelleren, regnes denne for en etasje.

7 janr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 28, jfr. § 27, i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes vedtak av Kristiansund bystyre i møte 19 november 1945 om nedennevnte reguleringer:

1. Kirkelandets sentrum.
2. Talgøenga—Sørholmsvegen.
3. Tolåsenga.
4. Søndre Ansnesenga.
5. Nordre Ansnesenga.
6. Øvre-Vågen.
7. Nordlandets sentrum.
8. Gomalandet.

Videre har en i henhold til nevnte lovs § 3 stadfestet bystyrets vedtak samme dag om byggevedtekter for Kristiansund. Samtidig oppheves alle tidligere stadfestete særvedtekter til de ovenstående reguleringer.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er vist på planen med reguleringsgrense. Innenfor denne grense skal bebyggelsen plasseres i forhold til gater og plasser som vist på planen.

§ 2. Bygningene skal oppføres av mur eller betong med ildfaste etasjeskillere. Trebygninger kan oppføres hvor dette er vist på planen. Mellombygg i byggelinjen mot Storkaia må betraktes som fremtidig utvidelse og kan ikke uten bygningsrådets samtykke oppføres av vedkommende grunneier før hovedblokken er fullt utbygget.

§ 3. Bebyggelsen kan innredes til beboelse, forretninger, lagerlokaler, bedrifter og annen virksomhet som etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for naboene. Bygningsrådet kan bestemme at forretninger, lagerlokaler, bedrifter osv. som antas å ville medføre ulemper henvises til andre strøk. For så vidt angår innredning i byggene mot kai henvises til bestemmelsene i havnelovens § 19.

7 janr.

§ 4.

1. Bygningene skal oppføres med det antall etasjer som er vist i planen.
2. Kvartalene og de frittstående blokker oppføres med de dybder som er angitt i planen.
3. Fra bestemmelsene i punkt 1 og 2 kan bygningsrådet med helse-
rådets samtykke tillate endringer innenfor rammen av bygnings-
loven når det er tilrådelig for lysforholdene og bebyggelsens ut-
seende mot gate og gårdsrom. Bygningsrådet skal sende under-
retning til vedkommende departement om disse endringer.

§ 5.

1. Forhager, mellomrom mellom frittstående blokker, gårdsrom osv. må gis en tiltalende utforming og behandling. Bygningsrådet kan kreve utarbeidet felles plan for disse områder som viser uthus, beplantning, tørkeplasser, plass for søppelkasser og lignende.
2. Forhager og grøntanlegg kan bare innhegnes med bygningsrådets samtykke. Sânt samtykke må også innhentes før anbringelse av delegjerder i tomtegrenser.
3. Hvor det er vist på planen, kan bygningsrådet tillate kvartalenes indre oppbygget i en etasje med lager og forretningsbebyggelse eller for annet bruk unntatt beboelsesrom.
4. Bygningsrådet kan med brannstyrets og helserådets samtykke tillate oppført felles garasjebygning i en etasje for hver frittstående blokk eller hvert kvartal såfremt det på en tilfredsstillende måte kan passes inn i situasjonsplanen.

§ 6.

1. Ingen tomt kan bebygges før det foreligger godkjent tomtedeling for hele kvartalet, såfremt bygningsrådet finner det nødvendig. Bygningsrådet kan forlange utarbeidet bebyggelsesplan med høydeoppriss for kvartalet i sin helhet før anmeldelse av et enkelt bygg behandles.
2. Bygningene skal ha fasademessig utstyr på alle sider. Det skal være fasadepuss på branngavler som etter bygningsrådets skjønn blir stående synlig i mer enn ett år.

§ 7. Bygningenes takform skal godkjennes i hvert enkelt tilfelle. Takoppbygg innen bygningslovens ramme tillates oppført hvor bygningsrådet gir sitt samtykke, men innredning av loft til varig opphold for mennesker kan bare tillates unntaksvis etter at brannstyrets og helserådets uttalelse er innhentet på forhånd i hvert enkelt tilfelle. Nedskjæringer eller vinduer — unntatt takluker — i takflatene tillates ikke.

7 janr. § 8. For offentlige bygninger angitt i planen gjelder ikke bestemmelsene om etasjeantall og bygningsdybde.

§ 9. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser ha for øye at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygninger i samme bygningsflukt får en harmonisk utforming. Murbygg bør ha naturstein-sokkel.

§ 10. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter til anvendelse.

§ 11. Etter vedtektenes ikrafttredelse er det ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

8 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmes at grensene for Gråtenmoen og Tollnes bygningsdistrikter i Solum herred, Telemark fylke, utvides slik at grensene nå blir følgende:

For Gråtenmoen bygningsdistrikt:

Fra den nåværende grense ved Asylet følges Ulefossvegen til vegkrysset ved Brekka, derfra i rett linje til vegkrysset ovenfor Vindalen, derfra i rett linje til vannverkets inntaksdam ved Rømyr og videre bekken nedover til den gamle grense i Kjørbekkdalen.

For Tollnes bygningsdistrikt:

Bekken oppover Kjørbekkdalen i vestlig retning danner grensen mellom Gråtenmoen og Tollnes til skogkanten ca. 150 m innenfor den gamle Porsgrunnsveg. Derfra går grensen langs skogkanten sørover til vegsvingen oppe på bakken ved Skogplassene, følger så vegen til første vegkryss ved Trommedalen, videre skogkanten til Klyve gamlehjems grense og i rett linje til den gamle distriktsgrense ved Klyvedammen. Fra Klyvedammen går grensen langs skogkanten til vegen som går oppover til Askedalen, følger denne veg til våningshuset i Askedalen, derfra i rett linje over åsen til Erik Lundes bolig på Annerød, derfra følges vegen til Lakåsene, over sletta til skogkanten, derfra langs skogkanten nedover til Herøya vannledning og følger denne nedover dalen til Halvor Realfsens eiendom, videre følges fjellfoten til og med Knap Næring og ned til elven.

10 janr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Avviklingen av okkupasjonslovgivning.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2, første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt:

Forordning av 1 april 1941 om visse midlertidige endringer i loven om menighetsråd skal anses bortfalt fra 1 januar 1946. 10 janr.

Videre har departementet med samme hjemmel fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 15 januar 1946:

1941.

- 19 mars. Forordning om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl.
- 21 mars. Forordning om tillegg til vassdragsloven av 15 mars 1940.
- 8 april. Forordning om boraks til jordbruket.
- 31 juli. Forordning om påmontering av gassgeneratorer på motorvogner som er rekvirert til politi eller luftvern-tiltak for så vidt § 1 angår.
- 8 august. Forordning om konserveringsbedrifter for frukt, bær og grønnsaker for så vidt angår § 4.

1942.

- 19 februar. «Lov» nr. 4 om forbud mot at barn ferdes ute om kvelden i vinterhalvåret.
- 15 oktober. «Lov» nr. 3 om bruk av tre av or, bøk og selje.

1943.

- 4 februar. Beslutning om reglementer for årsprøver i den høgre almenskole.
- 15 februar. Forordning om organisert halvblodsøl og varmblodsøl etter lov av 9 juni 1939 om kåring av alshingster.
- 1 juli. «Lov» nr. 2 om hestehjelpskasser for utrederkvarterer.
- 7 oktober. «Lov» nr. 4 om endring i lov om margarin og margarin-ost m. v. av 24 juni 1931.
- 4 desember. Forordning om foreløpig reglement for examen artium. (Ikke inntatt i Lovtidend).

1944.

- 27 januar. «Lov» nr. 3 om ombygging av traktorer til gassgenerator drift.
- 2 februar. Rundskrivelse fra Kirke- og undervisningsdepartementet vedkommende foreløpig reglement for examen artium etter ny ordning. (Ikke inntatt i Lovtidend.)
- 29 juni. «Lov» nr. 2 om endring i lov om høgre almenskoler av 10 mai 1935.
- 7 desember. Endring i foreløpig reglement for realskoleeksamen, examen artium og i reglementer for årsprøver i den høgre almenskole. (Ikke inntatt i Lovtidend.)

10 janr. I medhold av den forannevnte provisoriske anordnings § 1 nr. 3, annet ledd, har departementet bestemt at foranstående liste skal kunn-
gjøres i Norsk lovtidens 1 avdeling.

10 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Fredrikstad bystyre i møte 13 desember 1945 om regulering av et område sørvest for Blakstads gate i Fredrikstad.

Planens begrensning er angitt med rød linje på et innsendt kart og innbefatter ikke rekkebebyggelsen langs den dekkete vei.

I henhold til nevnte lovs § 3 godkjenner departementet videre — med en tilføyelse — bystyrets vedtak s. d. om sålydende:

Vedtekter i tilknytning til reguleringen.

1. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshus på 2 etasjer, som ikke må inneholde mer enn 2 leiligheter. Bebyggelsen plasseres slik i forhold til de regulerte veger og nabogrenser som planen viser, således at det oppnås minst 8 m avstand mellom husene.
2. Våningshusets størrelse må ikke overstige 81 m².
3. Mot regulert veg kan oppsettes 70 cm høyt tregjerde av 1" × 4" rett avskjærte rubord i 6 cm avstand, som anbringes i minst 10 cm høyde over terreng. Mellom naboer skal anbringes 60 cm høyt nettingjerde.
4. Hus- og gjerdefarge må godkjennes av bygningssjefen.
5. Unntak fra vedtektene kan tillates av bygningsrådet innen byg-
ningslovens og bygningsvedtektenes ramme.

10 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at loven skal gjelde for et område av Støren herred, Sør-Trøndelag fylke, innenfor disse grensene:

Grensen følger vestsiden av Gaula fra Hage bru og oppover til deltaet Sokna—Gaula, derfra videre nordsiden av Sokna til Sokna bru. Områdets sørgrense dannes av Rørosvegen fra Sokna bru til jernbaneundergangen ved Prestegården, fortsetter oppover langs Dovrebanen inntil rett over for sving på Dovrevegen midtveis mellom John T. Soknes' hus og Soknesgrinda. Områdets vestgrense dannes derfra av skråningene på vestsiden av Dovrevegen helt ned til Hage bru.

Kongelig resolusjon om forskrifter for bruk av motordrevne snurpenotbåter. 11 janr.

I medhold av § 35 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 nr. 20 bestemmes:

I. Fiskeridirektøren kan gi forskrifter for bruk av motordrevne snurpenotbåter for å forebygge at det på fiskefelter oppstår uorden eller kollisjoner.

II. Overtredelse av forskrifter gitt i medhold av punkt I straffes med bøter etter lovens § 80.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 15 oktober 1937 gitt med hjemmel i samme lov.

Kongelig resolusjon om lovbeskyttelse for omsetning av levende sei i Nordland fylke. 11 janr.

I medhold av § 1, jfr. § 3, i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938 bestemmes:

I. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket på kysten fra og med Nordland fylke til og med Romsdal med mindre seien er kjøpt gjennom Norges levendefisklag S/L.

II. Fiskeridirektøren og/eller Norges levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet.

III. Overtredelse av forbudet eller medvirkning til eller forsøk på overtredelse straffes med bøter.

IV. Denne resolusjon trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves beslutning av 26 mars 1942 om omsetning av levende sei.

Kongelig resolusjon om forbud mot å bruke sei under 35 cm til annet enn menneskeføde. 11 janr.

I henhold til § 5, jfr. § 11, i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk og Administrasjonsrådets vedtak av 25 juni 1940 bestemmes:

I. Fangst av sei under 35 cm til annet enn menneskeføde er forbudt. Lengden måles fra snutespiss til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

II. Overtredelse av dette forbud straffes med bøter. Ulovlig fangst eller dens verdi kan inndras til fordel for statskassen.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves kongelig resolusjon av 3 juni 1938 om forbud mot fangst av sei under 35 cm til gjødning eller til guano-tilvirkning.

11 janr. **Kongelig resolusjon om regler for lysing etter sild.**

I medhold av § 39 i lov om sild- og brislingfiskeriene av 25 juni 1937 nr. 20 bestemmes for vintersildfisket 1945—46:

I. Lysing etter sild er forbudt i den tid helligdagsfredningen varer.

II. Hvor settegarn står ute gjelder følgende om lysing etter sild:

a. Når det gjelder utpregete settegarnsfelter hvor større mengder av settegarn står ute, er det forbudt å legge seg til å lyse etter sild i mindre avstand enn 300 meter fra utkanten av setteriet, regnet fra ytterste blåse.

b. I andre tilfelle enn nevnt under a. er det forbudt å lyse etter sild i forhold til garn som er satt ut før solnedgang med mindre man ligger minst 100 meter fra nærmeste blåse og lyser på en sånn måte at hverken lyset eller not som måtte bli satt ut vil dekke det område som garna antas å dekke.

III. Det er forbudt for snurpenotfiskere å lyse etter sild på eller utenfor det område hvor landnotlag som selv ikke lyser har lagt seg til før solnedgang eller før vedkommende snurpenotlag la seg til å lyse.

IV. På felter hvor det i henhold til § 26 i lov nr. 20 av 25 juni 1937 er utferdiget forbud mot å bruke snurpenot til snurping og hvor landnotlag har lagt seg til uten selv å lyse, er det forbudt for andre redskapsklasser å lyse etter sild. Det samme gjelder i en avstand av 300 meter utenfor og til siden for grenselinjen for det fredete område.

V. Denne resolusjon trer i kraft straks.

11 janr. **Kongelig resolusjon om avgift ved tilvirkning av knott og trekull m. v.**

1. Den i henhold til forordning av 12 juni 1943 (jfr. lov av 10 juni 1945) etablerte avgiftsordning bortfaller fra 1 juli 1945 for så vidt angår knott og trekull.

2. Avgift av tjære beregnes på grunnlag av solgt kvantum.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.